

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, v državnem zboru zastopane.

Kos LXX. — Izdan in razposlan dne 6. oktobra 1896.

Vsebina: Št. 183. Razpis do dekanatov pravoslovnih in državoslovnih fakultet ter predsedništev teoretičnih državnih izpraševalnih komisij, s katerim se izdaje navodilo za opravljanje teoretičnih državnih preskušenj, ki jih morajo delati pravoslovci, in pa za uradno poslovanje komisij za teoretične državne preskušnje.

183.

Razpis ministra za bogočastje in nauk z dne 23. septembra 1896. l.

do dekanatov pravoslovnih in državoslovnih fakultet ter predsedništev teoretičnih državnih izpraševalnih komisij, s katerim se izdaje navodilo za opravljanje teoretičnih državnih preskušenj, ki jih morajo delati pravoslovci, in pa za uradno poslovanje komisij za teoretične državne preskušnje.

Po zmislu §. 31. izvršitvenega ukaza z dne 24. decembra 1893. l. (ministrstveni ukaznik št. 1 iz l. 1894., drž. zak. št. 204 iz 1893. l.), izdanega k zakonu z dne 20. aprila 1893. l. (drž. zak. št. 68) o uredbi pravoslovnih in državoslovnih študij in pa državnih preskušenj, izdajem nastopna podrobna določila o opravljanju državnih preskušenj in o uradnem poslovanju državnih izpraševalnih komisij.

§. 1.

Teoretične državne preskušnje se vrše ustno in javno. Praviloma se delajo pravnozgodovinske državne preskušnje na vseučilišču, pravosodne in državoslovne državne preskušnje pa v uradnem poslovanju političnega deželnega oblastva ali katerega drugega javnega oblastva in le tedaj na vseučilišču,

kadar ni v ravno imenovanih uradnih poslopih prostorov, pripravnih v izpraševalne namene.

§. 2.

Stvarne potrebščine priskrbi izpraševalni komisiji na nje ustno ali pisмено zapsilo politično deželno oblastvo, katero tudi ukrene potrebno, da se ji v pomoč odkažejo pisarniške osebe in služabniki, kolikor jih je treba. Za državne preskušnje, ki se vrše na vseučilišču, priskrbe akademična oblastva pisarniško in služabniško osebje in pa svečavo in kurjavo v izpraševalnih prostorih.

§. 3.

Pri pravosodni in državoslovni državni izpraševalni komisiji je spisovati po dva zapisnika, vložni zapisnik za zglasitve s predeli: opravilna številka, dan zglasitve, ime kandidatovo, predpis takse in plačilo, rok za preskušnjo in uspeh preskušnje — in pa predsedstveni zapisnik za vse druge dohajajoče vloge.

Pri pravnozgodovinski državni izpraševalni komisiji je spisovati le predsedstveni zapisnik.

Dokler potrebuje te zapisnike za tekoča opravila komisija, jih hrani, kakor tudi vse druge spise izpraševalne komisije, njen predsednik ter jih potem odda registraturi političnega deželnega oblastva.

Glede prostosti od poštnine za dopise državnih izpraševalnih komisij med sabo in s c. k. oblasti, veljajo določila ministrskega razpisa z dne 16. oktobra 1850. l., št. 8303, oziroma zakona z dne 2. oktobra 1865. l. (drž. zak. št. 108).

§. 4.

Predsedniku vsake izmed teh treh državnih izpraševalnih komisij pristoji samostojno vodstvo in poslovanje glede njemu podrejene izpraševalne komisije. On je odgovoren glede nje za to, da so državne preskušnje uravnane primerno namenu zakona in se tako tudi opravljajo. Dolžan je zlasti, skrbno zbirati tudi dotične zakone, ukaze in razpise in jih imeti v razpregledu.

Kadar je predsednik zadržan, tedaj ga zastopa po činu najstarejši namestni predsednik, ali če ni bil imenovan nihče, ali pa če je zadržan tudi imenovani, tisti redni vseučiliški profesor iz komisije, ki je najstarejši po službenih letih (§. 18. izvršitvenega ukaza), seveda, ako še služi dejalno.

§. 5.

Vsi redni in izredni profesorji pravoslovne in državoslovne fakultete so po svojem učiteljstvu za svojo nominalno stroko izpraševalni komisarji pri dotični državni izpraševalni komisiji. Imenujejo pa se lahko tudi za druge stroke in druge komisije za izpraševavce.

Razen teh se po potrebi tudi drugi strokovnjaki imenujejo za izpraševalne komisarje (§. 17. izvršitvenega ukaza).

Izpraševalni komisarji za določene stroke ali pa brez vsakršne omejitve za vse stroke dotične preskušnje se imenujejo na opravilno dobo treh let; ko poteče ta doba, se lahko z nova pozovejo za izpraševavce.

Za izpraševalne komisarje, ki so že imenovani ob razglasitvi tega navodila, je računati triletno opravilno dobo od časa, ko zadobi to navodilo veljavnost.

Za uda izpraševalne komisije imenuje koga minister za bogočastje in nauk praviloma po predlogu njenega predsednika (uradnike dogovorno ž njih predstojnim osrednjim oblastvom).

§. 6.

Praviloma mora izpraševalni komisar izpraševati iz tiste stroke, za katero je imenovan, in če je

bil imenovan za več strok ali brez vsakršne omejitve, iz tiste izmed njih, katero mu pri izpraševanju odkaže predsednik. Izjemoma pa sme predsednik odbrati izpraševalne komisije uda, ki je bil imenovan za določeno stroko, če on privoli v to, tudi za drugi predmet preskušnje.

Pri državni preskušnji iz pravne zgodovine je po §. 16. izvršitvenega ukaza porazdeliti trojim izpraševalnim komisarjem predmete preskušnje tako, da izprašuje iz rimskega prava vsekakor eden izpraševavec, oba druga izpraševavca pa prevzameta torej vsak po dva predmeta.

§. 7.

Izpraševalni komisarji so dolžni, na predsednikov poziv priti točno k določenim preskušnjam.

Ako ne morejo priti zavoljo bolezni ali posebno nujnih, neodložnih poklicnih opravil, morajo to brez odloga naznaniti predsedniku. Takisto mu morajo priglasiti, da odidejo za dalje časa iz kraja preskušnje.

§. 8.

Predsednik sestavlja po §. 16. izvršitvenega ukaza komisije za posamezne preskušnje (specijalne komisije) po svojem izprevidu. Komisije morajo biti pri vsaki izmed treh teoretičnih državnih preskušenj sestavljene iz predsednika in treh komisarjev. Le tedaj, kadar ne more priti za specijalno komisijo odbran član in je predsedniku posebno težavno, da bi ga še o pravem času nadomestil z drugim izpraševavcem, ima predsednik, ako more sam poslovati kot izpraševavec za kak predmet preskušnje, oblast, da opravi preskušnjo izjemoma samo z dvema izpraševalnima komisarjema.

Pri sestavi specijalnih komisij se mora predsednik kolikor mogoče ozirati na to, da sodeluje pri vsaki državni preskušnji iz državoslovja vsaj eden profesor, pri vsaki državni preskušnji iz pravne zgodovine in pravosodja pa vsaj dva profesorja, pri čemer sme izjemoma namestovati profesorja tudi h komisiji pripadajoč docent. Skrbeti je za to, da se pri državnih preskušnjah poslujoči profesorji po njih ne odtegnejo svojemu neposrednemu učnemu poklicu dalje, kakor je neobhodno potrebno.

Komisarje je večkrat menjati, vendar tako, da izprašujejo vsi člani komisije v obče precej enakomerno.

§. 9.

Kandidatje se zglašajo za državno preskušnjo iz pravne zgodovine po določilih §. 21. izvršitvenega ukaza in ne glede na primer, ki je določen v nastopnem §. 10., v roku, ustanovičenem v §. 22. navedenega ukaza, pri dekanu. Ta mora pregledati prošnjo in njene priloge ter jo, če po veljajočih predpisih ni pomiselka zoper dopustitev k preskušnji, rešiti s kratkim nahrbtnim napisom dovolitve. Prošnjo je s prilogami vred vročiti kandidatu, ta pa jo pri preskušnji predloži predsedniku komisije.

Ob manjših zadržkih, katere odpravi kandidat lahko takoj, mu je dati primerna napotila, v dvomnih primerih pa se je, če kandidat ne odstopi od prošnje, obrniti do profesorskega zbora, naj on sklepa o njih.

Kadar poteče zglasitveni rok, mora dekan kandidate, ki jih pripusti k preskušnji, spisati vrejene abecedno po njih priimkih v zaznamek in tega na kratko vročiti predsedniku izpraševalne komisije.

Le-ta mora po številu kandidatov in prideljenih mu izpraševalnih komisarjev dogovorno z dekanom določiti preskusne roke, katere potem oznani na črni deski dekan.

Pri ustanovitvi dni za preskušnjo tistih kandidatov pravnozgodovinske državne preskušnje, kateri po dovršenem četrtem semestru nastopijo že prvi prihodnji oktober kot enoletni prostovoljci prezentno službo, ki jo morajo opraviti zunaj dotičnega vseučiliškega mesta, ter tistih kandidatov, kateri namerjajo prebiti državno preskušnjo iz pravne zgodovine tisti čas, ko bodo opravljali prezentno službo kot enoletni prostovoljci, veljajo določila §§. 12. in 13. v ministrskem ukazu z dne 12. aprila 1889. l. (ministrstveni ukaznik št. 25).

Dvema ob enem poslujočima specialnima komisijama je kandidate po razmerju abecednega imenika praviloma prideliti tako, da se po vrsti odkazejo premenoma sedaj tej, sedaj oni komisiji. Podobno je porazdeliti kandidate trem specialnim komisijam.

§. 10.

Kandidatom pravosodne in državoslovne državne preskušnje se je po določilih §§. 21. in 23.

v izvršitvenem ukazu zglasiti pri predsedniku dotične izpraševalne komisije. Zglasitveni rok sicer ni določen, vendar se bo kandidatom, ki se namerjajo kaki izmed teh preskušenj podvreči že v štirih poslednjih tednih meseca julija, zglasiti najpozneje do 15. dne junija, ker bi se sicer pripustili k preskušnji še le oktobra meseca. Isto velja za tiste dijake, kateri hočejo po zmislu §. 12. v ministrskem ukazu z dne 12. aprila 1889. l. (ministrstveni ukaznik št. 25), opraviti pravnozgodovinsko državno preskušnjo med 20. in 28. dnevom septembra.

Pri vsakem zglašencu se je na podstavi zglasilne knjižice prepričati, je-li izpolnil predpise o učni dobi, obveznih kolegijih in vštavnosti posameznih semestrov, pri reprobiranih kandidatih tudi o tem, ali jim je že pretekel reprobacijski rok in so-li v drugič hodili k predavanjem, če jim je bilo to ukazano po §. 27. izvršitvenega ukaza.

Kandidatje, ki namerjajo opraviti državno preskušnjo iz pravosodja in državoslovja v štirih zadnjih tednih osmega semestra, morajo predložiti dekanovo potrdilo, da je kandidat v zadnjem semestru predpisanih pravoslovnih in državoslovnih študij, da se je redno vpisal v vse obvezne kolegije in da ni zoper vštavnost dovršenih semestrov po veljajočih sedanjih predpisih nobenega pomiselka.

Če ni zoper pripustitev kandidata nobenega pomiselka, mu sme predsednik takoj določiti dan za preskušnjo, napisati dovolitev na golič, odmenjeni za to, in mu jo vročiti precej ali pozneje.

Prošnjo, kateri se na kratko na zadnjo stran napiše dovolitev, je s prilogami vred pridržati pri spisih; priloge, katere morajo pri preskušnji biti na vpogled izpraševalnim komisarjem, se vrnejo še-le po preskušnji.

Pri manjših zadržkih, katere kandidat odpravi lahko takoj, mu mora dati predsednik primerna napotila, v dvomnih primerih pa odločiti o prošnji s pisanim odlokom, zoper katerega se pridržuje kandidatu rekurz do naučnega ministrstva.

Po številu zglašencev določi predsednik vselej posebej dneve za preskušnjo; držati pa se mu je v obče reda, po katerem so se kandidatje pri njem za preskušnjo zglasili (§. 23. izvršitvenega ukaza).

Če je potreba, smeta poslovati dve specialni komisiji iste izpraševalne komisije ob enem. Pri istem preskuševanju pak ni izpraševati več kakor tri kandidate.

§. 11.

Če se kandidat ne pripusti k državni preskušnji, mu je dati o tem na kratko obrazložen pismen odlok. Zoper zavrnitev sme kandidat v 8 dneh vložiti do naučnega ministrstva rekurz, katerega je, ako se tiče pravnozgodovinske državne preskušnje, izročiti dekanatu, glede obeh drugih državnih preskušenj pa predsedniku dotične izpraševalne komisije; dekan, oziroma predsednik ga mora z določenim predlogom odpraviti do naučnega ministrstva.

§. 12.

Vsi kandidatje, katerim se je določil eden in isti dan za pravnozgodovinsko državno preskušnjo, se morajo ta dan sniti, preden se začne preskušnja, in biti navzočni, dokler je ne opravijo.

Kandidatje smejo med sabo premeniti dni preskušnje, ter za preskušnjo že zglašeni namesto kandidatov, ki niso prišli ali so odstopili, vstopiti samó tedaj, kadar to dovoli predsednik.

Kandidat, ki samolastno ne pride k preskušnji, izgubi preskusnino, katera zapade v korist komisiji, mimo tega se k preskušnji, če je to opraviti iz pravne zgodovine, ne pripusti več v istem roku, če pa jo je opraviti iz pravosodja ali državoslovja, se pripusti še-le po vseh že zglašanih kandidatih in, ako tako naneso okolnosti, tudi še pozneje. Če ni še plačal odredbine ob zamujenem roku, se z nova pripusti k preskušnji samo proti plačilu dvojne odredbine; preskusnina popolnoma ali za polovico oproščeni kandidat pa nima več v novem roku pravice do te ugodnosti.

Le če predsednik spozna, da je neprihod popolnoma opravičen, ima on pravico, izpregledati izgubo odredbine ali prostosti od nje.

§. 13.

Preskusnino mora kandidat plačati pred preskušnjo. O plačilu ali o pristoječi mu prostosti se je kandidatu izkazati najmanj 24 ur pred preskušnjo pri dotičnem predsedniku.

Kolek za spričevalo mora kandidat prinesiti k preskušnji.

Kako je ravnati pri prejemu, zaračunu in razdelbi preskusnin, to določuje ministrski ukaz z dne 10. marca 1856. l. (drž. zak. št. 37).

§. 14.

Preskušnje se opravljajo v nemškem jeziku, v kolikor ni za posamezne izpraševalne državne komisije v tem oziru posebnih ukazov.

§. 15.

Glede tega, koliko časa je izpraševati posamezne kandidate, veljaj za načelo, da ni za preskušnjo vsakega kandidata porabiti več, pa tudi ne manj časa, kakor ga je potreba, da se izreče vestna in gotova sodba o sposobnosti kandidatovi in njeni meri. O tem odločuje predsednik.

Kot pravila se je držati, da vsa preskušnja za tri kandidate pri pravnozgodovinski državni preskušnji ne sme trajati nad 2½ uro in pri obeh drugih državnih preskušnjah ne nad 3 ure.

Vsako izmed štirih strok, navedenih v §§. 12. do 14. izvršitvenega ukaza pod št. 1 do 4, je šteti za preskusni predmet.

Ako bi bil uspeh preskušnje ob nje koncu še dvomen, je prepuščeno predsednikovemu izprevidu, da pozove tega ali drugega izpraševalnega komisarja, naj zastavi še eno ali več prašanj.

Kadar kandidat takoj, ko je izpraševan iz prvega predmeta, pokaže tako malo znanja, da ga je brezpogojno reprobovati, tedaj se z njim, ko se mu je to naznanilo in je on v to pritrdil, lahko sklene preskušnja ter izreče reprobacija.

§. 16.

Red, po katerem morajo izpraševati posamezni izpraševalni komisarji, določuje predsednik, kateri kot izpraševavec za določeno stroko (§. 18. izvršitvenega ukaza in §. 8. navodila) izprašuje zadnji.

§. 17.

Pri vsaki preskušnji je kolikor moči preiskati, ali si je kandidat prisvojil ves predmet pre-

skušnje. Zlasti je z večim številom prašanj iz raznih strok delati zoper razvado, da se kandidatje ne pripravijo iz celih oddelkov preskusnega predmeta.

Pri vseh preskušnjah je pred vsem preiskati, ali si je kandidat pridobil dovolj formalne pravniške izobrazbe, ali more torej reči bistro pravniški preumevati, jih samostojno presojeti, pravilno pravniški se izražati, ali je doumel sistematiko predmeta, in more-li s pridobljenim znanjem odgovoriti tudi na taka prašanja, za katera se ni mogel pripraviti posebej.

Nasprotno pa ni samo in edino za važne imeti zgolj spominske reči, katere se priuče samo za preskušnjo in zopet pozabijo po njej.

Potemtakem je zlasti pri državni preskušnji iz pravne zgodovine pomniti, da so drugotna reč pozitivne posameznosti rimskega, kanonskega in nemškega prava, prva reč pa ugotovitev, ali je kandidat na teh vzorcih, zlasti na javnih in čistih oblikah rimskega prava doumel pravne temeljne pojme. Kandidate, ki ne zadoste v tem oziru, je brezpogojno zavrniti, pa naj so pokazali še toliko natančno podrobno znanje. Pri preskušnji iz avstrijske državne zgodovine je zahtevati osnovna dejanstva vnanje državne zgodovine in pokladati največ važnosti na zgodovino javnega prava.

Pri pravoslovni državni preskušnji je sicer zahtevati popolno znanje pozitivnih strok, iz katerih je izpraševati pri njej, vendar se tudi tukaj ni spuščati v podrobnosti druge vrste, ampak bolj preiskovati, ali ume kandidat pravniški misliti in more-li prosteje obravnavati snov preskušnje.

Takisto je pri državni preskušnji iz državo-slovja, pri preskušnji iz „narodnogospodarskega nauka“ in „narodnogospodarske politike“ ter iz „finančnega znanstva“ najprej ugotoviti, ali je kandidat javno in določno doumel narodnogospodarske in državnogospodarske temeljne pojme in se dokopal do samostojnega naziranja; enako je pri preskušnji iz državnega in upravnega prava polagati važnost na znanje o sistematiki predmeta in temeljnih splošnih ukih; glede državne prakse se je potem ozirati zlasti na avstrijske razmere, torej na znanje avstrijskega finančnega zakonarstva in pozitivnih avstrijskih državnih upravnih uredob.

V obče se je pri vsaki preskušnji držati vodila, da je dajati le taka prašanja, ki se tičejo predmeta samega, in je moči na nje odgovoriti, če se je kandidat izobrazil pravilno; prašanja, za katera je treba

priprave v specijalno mer, n. pr. po posebnih razvrstitvah, definicijah i. e. r., katera so le tega ali drugega veljavnega avtorja, ter jih je najti le v tej ali drugi učni knjigi, se je kolikor mogoče ogibati.

§. 18.

Če postane kandidatu med preskušnjo vidno slabo tako, da sam želi prenehati z njo, mora komisija presoditi, ali je moči na podstavi danih odgovorov glede na njegovo slabost izreči popolnoma odločno in vtemeljeno sodbo ali ne. V prvem primeru se izreče sodba, v drugem pa se mu določi, če je mogoče, kolikor moči kratek rok za nadaljevanje preskušnje.

§. 19.

Predsednik skrbi, da se vzdržuje red in mir v izpraševalnici. Vsakoršno motnjo izpraševanja po poslušavcih mora strogo zabraniti in eventualno odrediti, da se odpravijo posamezni motivi ali, če je potreba, vsi poslušavci.

§. 20.

Načela, po katerih je ravnati pri posvetovanju in glasovanju o uspehu preskušnje, obsegata §§. 25. in 26. izvršitvenega ukaza.

Komisarji glasujejo o uspehu preskušnje v ne javni seji tako, da vsak izpraševavec, in to po činu mlajši pred starejšim, predsednik pa zadnji, izjavi po splošnem vtisku preskušnje, ali on aprobejuje kandidata ali ga reprobejuje.

Izpraševalni komisarji, ki niso v nobenem državnem činovnem razredu, glasujejo pred drugimi komisarji, mlajši pa pred starejšimi; takisto glasuje izmed komisarjev iste činovne stopinje po služabnih letih mlajši pred starejšim.

V obrambo tega reda mora komisije predsednik primerno porazvrstiti vse komisijske ude v znamenku in tega imeti redno v razpregledu. Ta zamek mora biti na vpogled razgrnjen v posvetovalnici ter je podstava redu za glasovanje.

Ker mora vsak izpraševalni komisar oddati svoj glas po splošnem uspehu preskušnje, bo za-

vrniti kandidata, ki ni zadostil tudi le v enem samem predmetu ali celo tudi le v katerem važnejšem njegovem oddelku, naj si je tudi pokazal v drugih strokah še toliko izvrstno znanje.

Pomniti je, da tudi pravilni odgovori na vsa dana prašanja ne dajo pravice do odlike, ampak da je za to zahtevati znanje, ki znatno presega mero dobre pripravljenosti, in pa izvrstno formalno izobrazbo.

Na osebne razmere kandidatov, katere vplivajo na uspeh preskušnje, n. pr. na nezadostno znanje jezika, v katerem se izprašuje, potem na to, da je kandidat obolel, ko se je pripravljal za preskušnjo, in na e. r., se ni ozirati.

§. 21.

Če se del preskušnje opravi v jeziku, ki ga ne razumejo vsi izpraševalni komisarji (§. 14. navodila), mora dotični komisar o tem delu preskušnje poročati drugim komisarjem. Ti se morajo v takih primerih ravnati najprej po njim umevnem delu preskušnje in samo, v kolikor še omahujejo v svoji sodbi, vpošteti poročilo svojega tovariša.

§. 22.

Uspeh preskušnje je po sklepu izpraševalne komisije oznameniti z ocenilom „dobro“, „zadostno“ ali „nezadostno“; ocenilo „dobro“ pa je le tedaj šteti za sklenjeno, kadar ni noben izpraševalni komisar glasoval za ocenilo „nezadostno“.

Ocenilo „z odliko“ se sme po nadaljnem sklepu izpraševalne komisije dati kandidatu le tedaj, kadar se je ocenilo sicer ustanovilo soglasno z ocenilom „dobro“.

Uspeh preskušnje je v spričevalu potrditi z navedbo dobljenega ocenila, dobljeno odliko pa zaznamenati z dostavkom „in to z odliko iz . . .“.

Predsednik izdelava potem spričevala z navedbo vrste, dneva in uspeha preskušnje, pristavi pri reprobacijah dovoljeni rok za ponovitev in po §. 27. izvršitvenega ukaza zaukazano dolžnost za ponovno obiskovanje predavanj, ter z drugimi komisarji, ki so poslovali pri preskušnji, podpiše spričevalo in mu pritisne komisijski pečat.

V spričevalski golici morajo biti v končni opomnji razvidne stopinje ocenil.

Kadar se preskušnja vsa ali deloma opravi v drugem kakor v nemškem jeziku (§. 14. navodila), tedaj je v spričevalu, ako ni po veljajočih predpisih narejeno že tako v tem drugem jeziku, vzprejeti na to se nanašajoče zaznamenilo.

Bistveno vsebino spričevala je vpisati v zglasilno knjižico kandidatovo, pritisnivši komisijski pečat.

Spričevala vroči kandidatom predsednik takoj, ko je bil javno oznanjen uspeh preskušnje (§. 28. izvršitvenega ukaza).

§. 23.

O vsaki reprobaciji kandidata je po zmislu §. 29. izvršitvenega ukaza, navedši rok za ponovitev, zaradi razpregleda reprobacij takoj obvestiti dekanat pravoslovne in državoslovne fakultete, na kateri kandidat po zglasilni knjižici ali absolutoriju študira ali je študiral naposled.

§. 24.

O vsakem kandidatu spisuje predsednik specialne komisije zapisnik o preskušnji, kateri obsega vse podatke spričevala o preskušnji, uspeh glasovanja (soglasno, z večino glasov, ali z enoliko glasovi) in prostor za posebne opomnje.

Na podstavi tega zapisnika izdelava predsednik, kadar je to treba, drugopise spričeval, katere je na napisu golice izrečno oznameniti kot take. O takih izdelanih in izročeni drugopisih je zapisati zaznambo v zglasilno knjižico.

Vse pri državni izpraševalni komisiji izprašane kandidate mora predsednik te komisije vpisati v abecedni register ter pristaviti letnico preskušnje in številko zapisnika o preskušnjah.

§. 25.

Ob početku vsakega koledarskega leta napravi predsednik do naučnega ministrstva glavno poročilo o delovanju državne izpraševalne komisije v poteklem koledarskem letu in mu priloži tabelaren izkaz

o kandidatih, ki so bili izprašani pri tej komisiji. Ta izkaz, katerega je ob enem poslani en izvod c. k. statistični osrednji komisiji, mora obsegati te-le razpredele:

- a) Vrsto izpraševalne komisije,
- b) rok opravljenih preskušanj,
- c) skupno število izprašanih kandidatov,
- d) število aprobovancev s pododdelki:
 - 1. samo: soglasno in z večino glasov,
 - 2. z odliko: iz vseh strok in iz ene ali iz več strok,
- e) število reprobovancev s pododdelki:
 - 1. v prvič: na eno leto, in na šest mesecev do enega leta,
 - 2. v drugič: na eno leto, in na šest mesecev do enega leta:

3. v tretjič: na eno leto, in na šest mesecev do enega leta,

- f) skupno število aprobovancev in reprobovancev,
- g) izpraševalni jezik,
- h) opomnje.

§. 26.

To navodilo stopi v veljavnost s 1. dnem oktobra 1896. l. S tem se razveljavijo določila ministrskega ukaza z dne 16. aprila 1856. l. (drž. zak. št. 54) in ministrskega pisma z dne 20. junija 1856. l., št. 9576, in pa vsi predpisi o tem istem predmetu, v kolikor se ne strinjajo z določili tega ministrskega razpisa.

Gautsch s. r.

